

1. Máš, smutnú tvár,
vždy keď prídem domov ráno
nie, nezaspiš, čakáš kým sa ti nevrátim
Vždy sa pýtaš, kde sa túlam,
celú noc, a s kým

Ó, ja cítim, jak ty smútiš, aj tak dúfam
že pre pár síz ma predsa nezatratiš

R: Mama, ja to dávno viem,
že som k tebe zlý, aj keď som tvoj
zabudni na trápenie ktoré so mnou máš
a vždy pri mne stoj.

2. Vieš, ja som sám, dávno iný než som býval
Snád' pochopíš, že veci zlé pred tebou skrývam
Netušíš, že mňa tvoj smútok, bolí viac než svoj
Ó, je mi lúto, tvojich vrások, sám sa trápim,
že svoj tieň už viac neprekročíš.

R: